

Nr.1646/01.03.2023

EXTRAS

din stenograma ședinței Senatului din 1 martie 2023

Doamna Silvia-Monica Dinică:

Mulțumesc, domnule președinte de ședință.

Stimați colegi,

Titlul declarației mele politice de astăzi este „Teama de reformă” – teama de „reformă”, deși acest cuvânt a fost golit de conținut și, în general, este foarte folosit, mai ales în conferințele de presă, deși în realitate el nu pare să producă efecte la nivelul societății.

Luni, la sfârșitul lunii februarie, doamna ministru al educației a susținut o conferință de presă. A susținut o conferință de presă care a avut drept rezultat publicarea în transparență decizională a proiectelor legilor educației: cea pentru învățământul preuniversitar și cea pentru învățământul universitar. A căta versiune, nici noi nu mai știm, am pierdut șirul. Cert este că pare să fie cea care în acest moment este asumată de către minister.

N-am auzit însă în cadrul conferinței de presă care sunt problemele care au determinat aceste modificări și cum am ajuns aici. Pentru că, dacă întrebăm profesori, elevi, studenți despre ceea ce se întâmplă acum în sistemul de educație, niciunul dintre acești actori nu va avea cuvinte de laudă și mai degrabă vor avea un șir lung de lucruri care nu merg în educație. Eh, dacă ei sunt în stare să identifice aceste probleme, pare că Ministerul Educației, cu întreaga lui echipă, refuză să se uite din această perspectivă la aceste proiecte de legi. Pentru că aceste proiecte de legi nu vor sta undeva pe un sertar, ele ar trebui să producă efecte până la nivelul claselor de elevi, adică acești elevi să simtă că aceste modificări sunt benefice pentru ei și sunt ceea ce au nevoie ca să poată deveni niște adulți împliniți.

Care sunt aceste probleme și de ce creionăm soluțiile așa, nu am aflat la această conferință de presă și probabil că nu vom afla nici în Parlament, acolo unde dezbateră va fi și nu va fi, în același timp, în sensul în care, probabil, coaliția va mai trece niște amendamente toxice, pentru că au suficientă majoritate în Parlament, dar nu va acorda prea mult spațiu de dezbateră pentru aspectele care chiar contează.

În ceea ce privește Legea învățământului universitar, am văzut din nou că mandatele rectorilor capătă haine noi, o durată mai lungă și se instituie pentru zece ani domnia rectorilor. Doar pentru zece ani – nici asta nu este clar, pentru că proiectul de lege nu spune foarte clar dacă în momentul când se realizează o fuziune între universități acest contor al mandatului de rector se resetează sau nu.

Ce lipsește din Legea educației învățământului preuniversitar – și de aceea spuneam la începutul declarației mele politice că este o teamă de reformă – este că nu există o rezolvare a

problemei centrale a învățământului superior din România: corelarea programelor universitare cu cerințele pieței muncii. De acolo ar fi trebuit să pornim, de acolo ar fi trebuit să creionăm toate aceste soluții. Cum facem să avem absolvenți bine pregătiți?

Doamna ministru știe cifrele, ne-a spus niște statistici îngrijorătoare: unul din doi studenți abandonează facultatea. Vedem deci că știe de existența problemei, însă nu are un cadru de măsuri clare care să aducă băncile facultăților românești în conformitate cu actualitatea pieței muncii.

De asemenea, Legea învățământului universitar nu rezolvă nici problema plagiatelor. CNATDCU rămâne, există, însă are un rol pur administrativ. Iar regimul incompatibilităților se relaxează scandalos față de regimul anterior prevăzut de lege. Nu aflăm mai multe detalii nici despre cum o să facem rost de finanțare pentru a implementa toate aceste măsuri.

Transparența decizională pentru zece zile, după care, teoretic, legea ar trebui să ajungă în Parlament. Teama de reformă însă rămâne.

Silvia Dinică, senator Circumscripția nr.42 București